

Sygn. akt VI Gzd 97/16

POSTANOWIENIE

G., dnia 17 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk Północ w Gdańsku Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kubiak

Protokolant : sekr.sąd. Katarzyna Sałek-Gałązka

po rozpoznaniu w dniu 03.03.2017 r w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W.

z udziałem J. S.

o orzeczenie wobec J. S. zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej ,reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności ,spółki handlowej, przedsiębiorstwa państwowego, spółdzielni, fundacji i stowarzyszenia

postanawia

1.orzec wobec J. S. (nr PESEL (...)) zakaz prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej ,reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności ,spółki handlowej, przedsiębiorstwa państwowego, spółdzielni, fundacji i stowarzyszenia na okres 2 (dwóch) lat,

2. zasądza od J. S. na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem opłaty sądowej , od której wnioskodawca był zwolniony.

Zarządzenia:

1.Odnotować i zakreślić w G.;

2. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni celem doręczenia w przypadku uprawomocnienia się niniejszego postanowienia odpisu prawomocnego postanowienia Krajowemu Rejestrowi Sądowemu , ujawnienia danych w (...) oraz dokonania obwieszczenie w (...).

Sygn. akt: VI Gzd 97/16

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 18.10.2016 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. powołując się na art. 373 pu wniósł o orzeczenie wobec J. S. zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej , pełnienia funkcji członka rady nadzorczej , członka komisji rewizyjnej , reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności , spółki handlowej , przedsiębiorstwa państwowego , spółdzielni , fundacji lub stowarzyszeniu na okres 10 lat.

Uzasadniając swój wniosek wierzyciel wskazał, iż przysługuje mu wierzytelność w stosunku do uczestnika na łączną kwotę 3.728.579,61 zł z tytułu nieopłaconych składek. Wierzyciel wskazał, iż dłużnik nie reguluje również wymagalnych zobowiązań wobec innych wierzycieli, w tym wobec Urzędu Skarbowego w G..

Wierzyciel podniósł, iż dłużnik mimo, że trwale zaprzestał regulowania wymagalnych zobowiązań nie złożył w wymaganym terminie wniosku o ogłoszenie upadłości, zwiększając swoje zadłużenie.

Uczestnik ustosunkowując się do powyższego wniosku, wniósł o jego odrzucenie z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, ewentualnie o oddalenie powyższego wniosku jako spóźnionego w świetle art. 377 puin w brzmieniu obowiązującym na chwilę ustalenia niewypłacalności uczestnika.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

J. S. prowadzi działalność gospodarczą od 1993 r. Przedmiotem jego działalności jest transport drogowy towarów.

/ dowód: wydruk z (...) k. 9, -wysłuchanie uczestnika k.64, 67/

W okresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej powstały nieuregulowane wymagalne zobowiązania min.: wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. na kwotę 3.728.579,61 zł, w tym z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 1.605.433,09 zł obejmujące okresy : 06-07/2002, (...), (...)- (...), (...), (...)- (...), z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne na kwotę 418.192,46 zł obejmujące okresy : 08/2003-02/2004, (...), (...), (...), (...)- (...), (...)-08/2016 r oraz z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na kwotę 116.095,86 zł obejmujące okresy : 11-12/2004, 02-04/2005, 06-07/2005, (...)- - (...), 04-05/2006, (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...). Po 01.01.2016 r stały się wymagalne zobowiązania wobec ZUS-u na kwotę 61.553,84 zł z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, na kwotę 16.190,36 zł z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, na kwotę 3.601,22 zł z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na kwotę 2.826,10 zł (2.046, 50 zł +34, 80 zł + 538,90 zł + 34, 80 zł + 136, 30 zł + 34,80 zł) z tytułu kosztów upomnień i kosztów egzekucyjnych. W toku prowadzonej działalności gospodarczej powstały również nieuregulowane zobowiązania wobec Urzędu Skarbowego w G. na łączną kwotę 1.170.993,97 zł, w tym z tytułu podatku dochodowego na kwotę 82.031,50 zł obejmującą lata 2009-2013, z tytułu podatku VAT na kwotę 774.863,47 zł obejmującą lata 2008-2016 r oraz z tytułu zryczałtowanego podatku dochodowego na kwotę 314.099 zł obejmującą lata 2008-2016. Dłużnik został również wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego Dłużników Niewypłacalnych z tytułu zobowiązań min: wobec Sądu Okręgowego w Gdańsku, ZUS-u oraz jako zobowiązany do wyjawienia majątku w trybie przepisów kpc o postępowaniu egzekucyjnym.

Dłużnik nadal nie reguluje wymagalnych zobowiązań. Obecnie jego majątek stanowią dwa ciągniki siodłowe nabyte w latach 2002-2003, spychacz i kamaz. Zatrudnia on 10 pracowników z najniższą płacą krajową. W listopadzie 2016 r odnotował on stratę na poziomie 20 tys. zł, w grudniu dochód na poziomie kwoty 87.312 zł, zaś w styczniu stratę na poziomie ok. 22.000 zł. Dłużnik ma zajęte konta, nie może uczestniczyć w przetargach, nie pozyskuje nowych kontraktów.

/ dowód : -lista zaległości k. 10-15 – raport rozliczeń k. 17-21, - wydruk z KRS-u k. 28-39, - wysłuchanie dłużnika k. 64-67 /

Z uwagi na trudności w regulowaniu zobowiązań, dłużnik pismem z dnia 26.01.2009 r wniósł o ogłoszenie jego upadłości. Zarządzeniem z dnia 29.01.2009 r przedmiotowy wniosek został zwrócony jako zawierający braki formalne. Powyższe zarządzenie uprawomocniło się z dniem 22.10.2009 r. W toku postępowania zażaleniowego dłużnik przedkładał szereg pism obrazujących jego sytuację majątkową, w tym problemy z regulowaniem zobowiązań.

/ dowód : akta sprawy VI GU 6/09, w tym : - kserokopia wniosku o ogłoszenie upadłości k. 2, -zarządzenie o zwrocie wniosku k. 3 -5, - zażalenie k. 7-8, - oświadczenie o stanie rodzinnym k. 13-15, 20, - zażalenie wraz z załącznikami

k. 34-45 , - wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych wraz z załącznikami k. 62-74,- zarządzenie o prawomocności k. 94 /

W stosunku do dłużnika były również składane wnioski o ogłoszenie jego upadłości , które zostały zwrócone z uwagi na nieuzupełnienie braków (k. 2-4, 7 akt VI GU 104/06, k. 2-5, 8 akt VI GU 103/06).

Z uwagi na to ,iż dłużnik nie regulował wymagalnych zobowiązań ,a także nie złożył skutecznie wniosku o ogłoszenie upadłości , pismem z dnia 16.01.2011 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. wniósł o orzeczenie wobec J. S. zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej , reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej , przedsiębiorstwie państwowym , spółdzielni , fundacji lub stowarzyszeniu . W uzasadnieniu wskazał ,iż dłużnik zalega w regulowaniu wymagalnych zobowiązań z tytułu składek za okres od 05/2008-04/2011 w łącznej kwocie 788.950,55 zł .

Ustosunkowując się do powyższego wniosku , dłużnik wniósł o jego oddalenie powołując się na art. 377 puin. Dłużnik wskazał wówczas ,iż podstawy do złożenia przez niego wniosku o ogłoszenie upadłości zaistniały już 01.03.2008 r , albowiem wówczas zaprzestał regulowania wymagalnych zobowiązań . W jego ocenie wniosek o ogłoszenie upadłości winien on złożyć najpóźniej w dniu 14.03.2008 r . Dodatkowo dłużnik zaprzeczył zasadności podanej przez wnioskodawcę kwoty zaległości.

W odpowiedzi na powyższe wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko , w tym wskazał ,iż kwoty ujęte w rozliczeniu są kwotami wykazywanymi przez samego dłużnika w dokumentach rozliczeniowych .

Rozpoznając powyższy wniosek , Sąd postanowieniem z dnia 07.10.2011 r oddalił go oraz obciążył Skarb Państwa kosztami postępowania. W uzasadnieniu , Sąd wskazał na zmiany przepisów , w tym treść ustawy z dnia 6 marca 2009 r o zmianie ustawy prawo upadłościowe i naprawcze, ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (DZ.U. Nr 53 , poz. 434) , która weszła w życie w dniu 02 maja 2009 r. Sąd wskazał ,iż przesłanki do złożenia wniosku zaistniały w dniu 01 marca 2008 r . Z uwagi na treść mającego zastosowanie w rozpoznawanej sprawie art. 377 puin , Sąd uznał ,iż upłynął roczny termin do złożenia wniosku o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej i z tych też względów wniosek oddalił. Powyższe postanowienie uprawomocniło się w dniu 08.11.2011 r .

/ dowód : akta VI Gzd 26/11 w tym : - wniosek ZUS-u z dnia 16.01.2011 r wraz z załącznikami k. 2-13 , - odpowiedź na wniosek wraz z załącznikami k. 24-29, -pismo procesowe wnioskodawcy wraz z załącznikami k. 33-36, 50-225, - postanowienie Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 07.10.2011 r k. 237, -uzasadnienie postanowienia z dnia 07.10.2011 r k. 242-247 , -zarządzenie o prawomocności k. 252 /

Pismem z dnia 08 marca 2013 r kolejny wierzyciel, (...) Sp.z.o.o. wniósł o orzeczenie wobec J. S. zakazów z art. 373 puin. W uzasadnieniu powołał się na treść prawomocnego wyroku zasądającego na jego rzecz kwotę 36.058,68 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. Wierzyciel wskazał ,iż dotychczas prowadzona egzekucja okazała się bezskuteczna .

W odpowiedzi na wniosek ,dłużnik wnosząc o jego oddalenie ponownie powołał się na art. 377 puin, wskazując ,iż termin dwutygodniowy do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości rozpoczął bieg z dniem 01.03.2008 r .

Postanowieniem z dnia 18.06.2013 r Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku oddalił przedmiotowy wniosek oraz obciążył wnioskodawcę kosztami zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu , sąd ponownie powołał się na treść art. 377 puin zarówno w brzmieniu przed zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 6 marca 2009 r o zmianie ustawy prawo upadłościowe i naprawcze, ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (DZ.U. Nr 53 , poz. 434) jak i po jego zmianie . Powyższe postanowienie uprawomocniło się w dniu 30.07.2013 r .

/ dowód : akta VI Gzd 18/13 w tym : -wniosek T. Sp.z.o.o wraz z załącznikami k. 3-18, -zeznania podatkowe k. 28-46, -odpowiedź na wniosek k.49-52, -postanowienie Sądu R. G.-Północ w G. z dnia 18.06.2013 r k. 57 , - uzasadnienie postanowienia k. 61-64 , -zarządzenie o prawomocności k. 68 /

Z uwagi na to ,iż uczestnik nie regulował wymagalnych zobowiązań wobec ZUS-u Sąd Rejonowy Gdańsk -Południe w Gdańsku , przy zastosowaniu art. 9 par. 2 Kw na podstawie art. 122ust.1 pkt. 1 ustawy z dnia 20.04.2004 r o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zwz z art. 24 par. 1 i par. 3 kw skazał go na karę grzywny w wysokości 4.000 zł oraz obciążył go kosztami.

/ dowód : - wyrok nakazowy Sądu Rejonowego Gdańsk -Południe w Gdańsku z dnia 30.04.2012r wraz z postanowieniem o sprostowaniu k. 22-25 /

Kolejnym wyrokiem z dnia 05.08.2013 r J. S. został skazany za nieregulowanie składek wobec Zus-u , tym razem na kwotę 5.000 zł kary grzywny i obciążony kosztami.

/ dowód : - wyrok nakazowy Sądu Rejonowego Gdańsk -Południe w Gdańsku z dnia 05.08.2013 r k. 26-27/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach niniejszej sprawy ,w aktach spraw VI Gzd 26/11, VI GU 103/06, VI GU 104/06, VI Gzd 18/13, VI GU 6/09 oraz na podstawie wysłuchania uczestnika.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał ,iż wniosek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o orzeczenie wobec J. S. zakazów z art. 373 pu , które obejmują obecnie zgodnie z w/w artykułem zakaz prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej, reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności , spółki handlowej, przedsiębiorstwa państwowego ,spółdzielni, fundacji lub stowarzyszenia zasługuje co do zasady na uwzględnienie.

Zgodnie bowiem z treścią art. 373 ust. 1 pkt.1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku Prawa upadłościowego (Dz. U z 2003 r., nr 60, poz. 535 z późn. zm -tekst jednolity DZ.U. 2015 , poz.233) na ,który powołuje się wnioskodawca Sąd może orzec zakaz prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej, reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności , spółki handlowej, przedsiębiorstwa państwowego ,spółdzielni, fundacji lub stowarzyszenia na okres od jednego roku do dziesięciu lat osoby, która ze swej winy:

-będąc do tego zobowiązana z mocy ustawy, nie złożyła w ustawowym terminie wniosku o ogłoszenie upadłości .

Jak wynika z akt sprawy dłużnik mimo ,iż nie regulował swoich wymagalnych zobowiązań , nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości. Sam dłużnik w toku wcześniejszych postępowań o orzeczenie wobec niego zakazów prowadzenia działalności gospodarczej wskazywał ,iż najpóźniej 14.03.2008 r winien on złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości , albowiem nie regulował wymagalnych zobowiązań i stan ten miał charakter trwały . Składając nieskutecznie w styczniu 2009 r wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnik również wskazywał na problemy z regulowaniem zobowiązań . Z przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów jak i z wysłuchania uczestnika jednoznacznie wynika ,iż dłużnik nie reguluje nadal wymagalnych zobowiązań min: wobec ZUS-u i Urzędu Skarbowego ,a mimo to nie składa wniosku o ogłoszenie upadłości.

Wskazać należy ,iż zgodnie z art.452 ust.2 ustawy z dnia 15.05.2015 r Prawo restrukturyzacyjne (DZ.U. 2015 , poz. 978) , która weszła w życie w dniu 01.01.2016 r , w sprawach , w których po wejściu w życie ustawy wpłynął wniosek o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej , działania lub zaniechania , o których mowa w art. 373 i art. 374 , ocenia się według przepisów ustawy obowiązującej w dniu ich wystąpienia . W niniejszej sprawie dłużnik

już w 2008 r miał nieuregulowane zobowiązania wobec ZUS-u i Urzędu Skarbowego (k. 10v,12v, 14, 14 v , 42 , 42 v) .Zgodnie zaś z art. 11 prawa upadłościowego i naprawczego (Dz.U. Nr 60 , poz. 535) obowiązującego min: w latach 2008 -2009 dłużnik był uznawany za niewypłacalnego, jeżeli nie wykonywał swoich wymagalnych zobowiązań. Na podstawie literalnego brzmienia art.11 odwołującego się do zobowiązań , a więc liczby mnogiej, uznawano ,iż przesłanką do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości było nieregulowanie wymagalnych zobowiązań conajmniej w stosunku do dwóch podmiotów. Z art. 1 ust.1 puin jednoznacznie bowiem wynikało ,iż ustawa regulowała zasady wspólnego dochodzenia roszczeń wierzycieli . Już sam fakt niewykonywania wymagalnych zobowiązań obligował do złożenia wniosku. W doktrynie wskazywano ,iż nieistotny był rozmiar niewykonywanych przez dłużnika zobowiązań, albowiem nawet niewykonywanie zobowiązań o niewielkiej wartości oznaczało jego niewypłacalność w rozumieniu art.11 puin (komentarz do art. 11 Prawa upadłościowego i naprawczego pod red. A. Jakubeckiego Zakamycze 2003 teza 2). Sam fakt niewykonywania wymagalnych zobowiązań obligował zatem do złożenia wniosku. Dopiero zaś w toku postępowania Sąd Upadłościowy rozważał kwestie zasadności wniosku w świetle art. 12 , czy też art. 13 puin. Wskazać należy ,iż rygor opisany w art. 373 ust 1 pkt 1 przewidziany był w przypadku zaniechania złożenia wniosku, wobec czego uczestnik w tym postępowaniu nie może bronić się tym, że i tak wniosek zostałby oddalony w świetle art. 12 albo 13 puin.

Do ustalenia, że zachodzi stan niewypłacalności nie miały także znaczenia, przyczyny pogorszenia się sytuacji majątkowej dłużnika, czy były to okoliczności zdrowotne , osobiste , czy też inne. W każdym przypadku niewypłacalności, dłużnik zgodnie z dyspozycją art. 21 ust. 1 puin miał obowiązek zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, tj. powstania niewypłacalności.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości fakt, iż w związku z nieregulowaniem zobowiązań wobec ZUS-u , czy Urzędu Skarbowego , dłużnik był zobowiązany złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości najpóźniej z początkiem roku 2009 .Na tę datę wskazywał również dłużnik w toku niniejszego postępowania. Wskazać należy ,iż w styczniu 2009 r dłużnik podjął próbę złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości , jednakże powyższy wniosek został zwrócony jako dotknięty brakami formalnymi .Nie był on zatem złożony skutecznie. W świetle składanych przez dłużnika oświadczeń co do dat niewypłacalności i w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ,Sąd uznał ,iż nie jest niezbędne dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości celem ustalenia terminu powstania niewypłacalności . Z akt sprawy wynika bowiem ,iż najpóźniej z początkiem roku 2009 r dłużnik winien był złożyć wniosek o upadłość.

Wskazać należy ,iż zgodnie z art. 452 ust.3 ustawy z dnia 15.05.2015 r Prawo restrukturyzacyjne (DZ.U. 2015 , poz. 978) , która weszła w życie w dniu 01.01.2016 r ,w przypadku , gdy działania lub zaniechania , o których mowa w art. 373 (a więc niezłożenie wniosku o ogłoszenie upadłości) , które stanowią podstawę orzeczenia zakazu prowadzenia działalności gospodarczej , miały miejsce zarówno przed dniem wejścia w życie ustawy , jak i po jej wejściu w życie , do oceny ich skutków stosuje się przepisy ustawy zmienianej w brzmieniu nadanej niniejszą ustawą . Zgodnie zaś z obecnie obowiązującym art. 377 pu nie orzeka się zakazu , o którym mowa w art. 373 pu tylko wtedy , gdy postępowanie w tej sprawie nie zostało wszczęte w terminie roku od dnia umorzenia lub zakończenia postępowania upadłościowego albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art.13 ,a gdy wniosek o ogłoszenie upadłości nie był złożony w terminie 3 lat od dnia ustania stanu niewypłacalności albo wygaśnięcia obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przez daną osobę. Zgodnie z poglądem wyrażonym w doktrynie , nowe brzmienie art.377 pu uwzględnia zasadę w myśl , której termin przedawnienia nie może rozpocząć swojego biegu tak długo , jak długo istnieją przesłanki wystąpienia z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. Wcześniej prezentowany pogląd wyłączający możliwość orzekania zakazu prowadzenia działalności gospodarczej , jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 06.03.2009 r upłynął termin do wszczęcia postępowania zawierający korzystną dla dłużnika wykładnię prawa budził szereg zastrzeżeń . Premiował bowiem najbardziej nielojalnych dłużników , którzy przez dłuższy czas zwlekali z zainicjowaniem procedury upadłościowej . Intencją zatem zmian przepisów była lepsza ochrona obrotu gospodarczego przed nierzetelnymi dłużnikami i bardziej odpowiada ona typowi czynu , którego dotyczy (zaniechanie o charakterze

ciągłym) - (komentarz System Prawa Handlowego Tom 6 Prawo Restrukturyzacyjne i upadłościowe pod red. A.Hrycaj, A.Jakubecki, A.Witosz teza 51 pkt. 5, teza 56 pkt. 1 i 2 str.1319, 1320) .

W ocenie Sądu nie sposób zgodzić się z twierdzeniem uczestnika ,iż złożony w dniu 18.10.2016 r wniosek przez ZUS o orzeczenie zakazów , o których mowa w art. 373 pu powinien być odrzucony z uwagi na powagę rzeczy osądzonej , bądź oddalony z uwagi na upływ terminów , o których mowa w art. 377 puin .

Wskazać należy ,iż zgodnie z art. 376 pu w sprawach o orzeczenie zakazów , o których mowa w art. 373 pu stosuje się przepisy o postępowaniu nieprocesowym .Zgodnie zaś z art. 523 kpc prawomocne postanowienie orzekające co do istoty sprawy nie może być zmienione ani uchylone , chyba ,że przepis szczególnie stanowi inaczej. Jednakże prawomocne postanowienie oddalające wniosek Sąd może zmienić w razie zmiany okoliczności sprawy. Wskazać należy ,iż uprzednio złożony wniosek przez ZUS obejmował okresy nieregulowania zobowiązań do (...) oraz zakazy w brzmieniu art. 373 puin , a więc w mniejszym zakresie niż obecnie. Obecnie składany wniosek odnosi się do braku regulacji zobowiązań przez dłużnika również za okres po 04/2011 do (...) i do treści art. 373 pu, a więc w innym brzmieniu niż uprzednio.

Niewątpliwie , jak już wcześniej podnoszono zmienił się art. 377 pu , który zgodnie z art. 452 ust.3 ustawy z dnia 15.05.2015 r Prawo restrukturyzacyjne (DZ.U. 2015 , poz. 978) ma zastosowanie w niniejszej sprawie i obecnie daje on możliwość orzeczenia zakazów z art. 373 pu wobec osób , które nadal nie składają wniosku o ogłoszenie upadłości, a mają taki obowiązek. W świetle obecnie obowiązującego art. 21 dłużnik jest obowiązany , nie później niż w terminie 30 dni , od dnia w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości , zgłosić w Sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. Zgodnie zaś z obecnie obowiązującym art.11 dłużnik jest niewypłacalny jeżeli utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań . Zgodnie z art. 11 ust.1 a pu domniemywa się ,że dłużnik utracił zdolność do wykonywania swoich zobowiązań pieniężnych , jeżeli opóźnienie w wykonywaniu zobowiązań pieniężnych przekracza 3 miesiące.

W ocenie Sądu , mając na uwadze wcześniejsze orzeczenia Sądów oddalające wobec uczestnika zakaz prowadzenia działalności gospodarczej z uwagi na treść art.377 puin , w niniejszej sprawie należy się skupić na zdarzeniach zaistniałych po wejściu w życie ustawy zmieniającej treść artykułów dotyczących zakazu prowadzenia działalności gospodarczej ,a więc po 01.01.2016 r . Niewątpliwie wcześniejsze orzeczenia Sądów mogły utwierdzać dłużnika w przekonaniu ,iż nie musi on zgłaszać wniosku o upadłość ,że nie poniesie z tego tytułu żadnych konsekwencji. Trzeba mieć jednak na uwadze ,iż przepisy zmieniły się z dniem 01.01.2016 r i dłużnik jako wieloletni przedsiębiorca winien się z nimi zapoznać i złożyć po zmianie przepisów wniosek o ogłoszenie upadłości, czego jednak nie uczynił, zwiększając cały czas swoje zobowiązania.

W ocenie Sądu zaniedbanie dłużnika nosi znamiona co najmniej winy nieumyślnej, którą można zakwalifikować jako niedbalstwo. Z winą nieumyślną w postaci niedbalstwa, mamy bowiem doczynienia wówczas , gdy sprawca nie działa w sposób zamierzony, lecz narusza normy postępowania na skutek nie dolożenia należytej staranności. Zachowanie uczestnika, który nie składa wniosku o ogłoszenie upadłości w wymaganym terminie , jest obiektywnie nieprawidłowe i narusza art. 21 ust. 1 pu.

Taki też pogląd wyraził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 14 lutego 2006 r. wydanego w sprawie II CSK 14/05, w którym stwierdził, że podstawę orzeczenia zakazu prowadzenia działalności gospodarczej stanowi zarówno wina umyślna, jak i niedbalstwo polegające na niedołożeniu należytej staranności wymaganej przez prawo. Niesporządzenie skutecznego wniosku o ogłoszenie upadłości w ustawowym terminie ocenić zaś należy jako niedochowanie należytej staranności wymaganej od profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego, wyczerpujące znamiona niedbalstwa.

W ocenie Sądu uczestnik będący przedsiębiorcą od 1993 r winien znać przepisy dotyczące prowadzenia takiej działalności ,w tym przepisy wskazujące na konieczność złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w przypadku nieregulowania wymagalnych zobowiązań . Dłużnik będący wieloletnim przedsiębiorcą winien działać w sposób

charakteryzujący się wysoką starannością i profesjonalizmem. Widząc ,że zobowiązania narastają , winien złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości.

Dłużnik mimo ,że miał i ma nadal świadomość swojej niewypłacalności , nadal kontynuuje prowadzenie działalności gospodarczej. Nie zamierza jej zakończyć , czuje się bezkarny. Wskutek prowadzenia działalności gospodarczej naraża on na straty wierzycieli , albowiem nie ma zdolności do regulowania zobowiązań , a mimo to pozostaje na rynku zwiększając swoje zobowiązania. Powyższe zachowanie nie zasługuje na aprobatę .

Mając powyższe na uwadze , w tym stopień winy dłużnika określonej jako niedbalstwo , skutki podejmowanych przez niego działań , w szczególności rozmiar pokrzywdzenia wierzycieli przejawiający się min.: w wysokości nieuregulowanych zobowiązań , które po 01.01.2016 r w zakresie samego ZUS-u zwiększyły się na dzień składania wniosku o kwotę ok. 84.171,52 zł (61.553,84 zł +16.190,36 zł + 3.601,22 zł + 2.826,10 zł) oraz mając na uwadze ,iż dłużnik nadal nie reguluje zobowiązań wobec ZUS-u i Urzędu Skarbowego (k. 64 , 42) Sąd uznał ,iż zasadnym jest orzeczenie wobec uczestnika zakazów , o których mowa w art. 373 pu na okres 2 lat. Jak już wcześniej podnoszono ,uczestnik nie składając po 01.01.2016 r wniosku o ogłoszenie upadłości doprowadził do powstawania nowych zobowiązań w tym wobec ZUS-u , wobec Urzędu Skarbowego , dopuścił do powstania zobowiązań odsetkowych , co niewątpliwie powoduje zwiększenie ogółu wartości zobowiązań i w mniejszym stopniu możliwość zaspokojenia wierzycieli. Powyższe przekłada się na rozmiar pokrzywdzenia wierzycieli, w tym wnioskodawcy ,którego należność nie maleje, a wręcz przeciwnie zwiększa się. Powyższe również przekłada się na obniżenie wartości ekonomicznej przedsiębiorstwa. Im większe zobowiązania , tym mniejsza możliwość ich zaspokojenia z danego majątku . Jak wskazywał uczestnik jego majątek stanowią obecnie dwa ciągniki siodłowe nabyte w latach 2002-2003 , sychacz i kamaz, które jako ruchomości użytkowe tracą na wartości.

W ocenie Sądu orzeczony okres jest wystarczający do osiągnięcia jego celów i adekwatny w kontekście w/w przesłanek . Stanowi na chwilę obecną wystarczającą dolegliwość względem uczestnika i pozwoli na zweryfikowanie jego postawy , a także umożliwi ochronę obrotu gospodarczego przed jego nagannym zachowaniem.

Mając na uwadze , całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd orzekł wobec J. S. zarówno zakaz prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej, reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności , spółki handlowej, przedsiębiorstwa państwowego ,spółdzielni, fundacji lub stowarzyszenia , a zatem wszystkie zakazy , mając na uwadze obecne brzmienie art. 373 pu , albowiem wszystkie w/w funkcje wymagają należytej staranności i profesjonalizmu, a opisany wyżej sposób prowadzenia działalności gospodarczej przez J. S. nie daje gwarancji należytego prowadzenia przez niego spraw, czy to na własny rachunek, czy w ramach spółki cywilnej ,czy też jako członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej ,reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu.

O kosztach orzeczono jak w punkcie 2 postanowienia zasądzając od uczestnika jako od strony przegrywającej na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego Gdańsk -Północ w Gdańsku kwotę 100 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od , której wnioskodawca był zwolniony. Orzekając o zwrocie opłaty Sąd miał na uwadze art. 376 par.1 pu oraz treść art.76 ust.4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r DZ.U. nr 167, poz.1398) .

Z ; - odnotować w rep. G.,

- doręczyć zgodnie z wnioskiem ,
- przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.